

nogle Bemærkninger, hvilket i og for sig er forstaaeligt nok, da han formodentlig i Aften skal fortsætte den samme Tale i Borgerrepræsentationen for at bekæmpe et Forsøg paa at sikre Københavns Befolkning Forsyning med Fisk til rimelige Priser. Men han havde aabenbart slet ikke fat paa det, som er Pointen i Sagen, nemlig den Boykotning, der er iværksat overfor Københavns Befolkning. Det ærede Medlem mente, at jeg havde sammenstillet en stakkels, lille fattig Fiskerkone og de store kapitalistiske Foretagender. Nej, det er ikke Fiskerkonerne, der boykotter Københavns Befolkning, det er de 8—10—15 — eller hvor mange det nu er — store Fiskehandlere, som ønsker at være Herrer over Byens Fiskeforsyning, det er dem, der har iværksat den Boykotning, man fra det konservative Folkepartis og fra Venstres Side jubler over og giver sin Tilslutning til.

Det ærede Medlem Kr. Kragh har to Gange, siden jeg sidst havde Ordet, gjort forskellige Bemærkninger, som der vist ikke er saa megen Anledning til at opholde sig ved, deriblandt nogle Udtryk for det, det ærede Medlem kalder politisk Bedømmelse, og af andet var der ikke synderligt i Talerne. I den sidste Tale var der det ærede Medlems Mødnyk over en ministeriel Plimsoller. Jeg synes ikke, der er nogen Anledning til at være medynksfuld allerede i Dag. Det er ikke længere siden end i Gaar, at det ærede Medlem skød paa den Plimsoller, men den flyder godt endnu, den sank ikke; der var nok derimod nogle Rotter, der forlod den Skude, det ærede Medlem var om Bord i, da Afstemningen fandt Sted.

Dernæst var der i det ærede Medlems forrige Tale en indigneret Trusel i Anledning af, at jeg havde nævnt et Lovforslag, der var udarbejdet af den forrige Regering. Jeg har nu da i øvrigt ikke nævnt andet end, hvad dette Lovforslag drejede sig om, knapt nok dets Titel, men jeg maa sige, at der er ikke nogen Grund til Indignation, jeg har hverken stjaalet eller paa anden illegitim Maade tilegnet mig det Lovforslag. Det forefindes i Ministeriet sammen med alle øvrige Aktstykker vedrørende Prisspørgsmaal, sammen med den Række af Erklæringer, der er indhentet om dette Lovforslag hos forskellige Organisationer, der har haft det til Erklæring, inden det skulde fremsættes. At den nye Minister ikke skal have Adgang til at se de Forberedelser, der er gjort af et foregaaende Ministerium, forstaaer jeg overhovedet ikke. Den Trusel, der laa i det ærede Medlems Tale, maa jeg bede ham beholde

for sig selv. Der er virkelig intet som helst illegitimt deri.

Det ærede Medlem Hr. Lange gjorde en Indvending gældende — som han for øvrigt ogsaa gjorde første Gang —, at man ikke søgte at komme Prisaftaler til Livs. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Ved det Lovforslag, jeg har fremsat, vil man selvfølgelig kunne tage fat paa Varer, der er Genstand for Prisaftaler, som paa andre Varer. Det staaer udtrykkelig nævnt i Bemærkningerne. Der vil det ærede Medlem sikkert kunne finde det. Men selvfølgelig skal ikke alle Prisaftaler i og for sig være at betragte som fordømmelige, forkastelige. Det maa være afhængigt af, om disse Aftaler fastsætter en urimelig Avance eller paa anden Maade søger at skade den forbrugende Del af Befolkningen.

Dernæst sagde det ærede Medlem, ihvorvel han erkendte — saa vidt jeg forstod ham —, at visse Sider af Frikonkurrencen maaske nok var fjernet, at visse Sider af den eksisterede dog, nemlig Konkurrencen mellem private Foretagender og Andelsforetagender, og til en vis Grad — men ogsaa kun til en vis Grad — kan man sige det, thi Andelsbevægelsen er jo ikke nær saa langt udviklet, som den privat-kapitalistiske Drift er det, og Jorden og Import og Skibsfart, Bankvæsen, Pengevæsen er fremdeles i Privatkapitalismens Hænder, og det er meget afgørende Faktorer, hvad enten der er Tale om at fremstille et Rugbrød eller et Par Støvler. Saa længe disse Midler fremdeles er paa privat-kapitalistiske Hænder, kan man egentlig ikke tale om nogen Frikonkurrence mellem privat Drift og Andelsbevægelse, som jo i stor Udstrækning i hvert Fald er afhængig af disse privat-kapitalistiske Institutioner i Produktion og Omsætning.

I Anledning af en Bemærkning, jeg havde gjort om den Avanceberegning, der fandt Sted paa Støvler og Cigarer, mente det ærede Medlem Hr. Lange at kunne nøjes med at sige, at det var noget, der hørte Fortiden til. Den Fortid er imidlertid ikke saa fjern. Det er kun et Par Aar siden, Cigarer oversvømmede Landet, og det med Støvlerne ligger dog heller ikke saa langt tilbage. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det nævnte Forhold bestaar fremdeles. Avancen paa et Par Støvler er i mangfoldige Tilfælde for Tiden næppe mindre end 12 Kr. Parret. Det hører vist ikke Fortiden til, det er vist fremdeles en ikke ukendt Ting. Og hvad Cigarerne angaar, hører de den Fortid til, da man bildte Befolkningen ind, at man skulde faa billige Cigarer ved at indføre tyske, hvor-